

Investeren in de top, knagen aan de basis?

Nederland ambieert een plek in de top tien van het medailleklassement. In het rapport

Nederland in de top 10 stelt technisch directeur Maurits Hendriks van NOC*NSF dat ons nog een ferme uitdaging te wachten staat, willen we dat doel bereiken. Geld is daarbij secundair. Waar het Hendriks c.s. vooral om gaat, is dat de topsport niet langer wordt aangestuurd op basis van "solidariteit, consensus en leden-democratie". Hendriks c.s. bepleit een slagvaardig en krachtig topsportbestuur, met een breed mandaat, dat keuzes durft te maken en afrekent op prestaties. Top- en breedtesport lijken in deze visie niet meer onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Voor een land dat zich Europees kampioen breedtesport mag noemen, zijn dat uitdagende én zwaarwegende woorden. Dat topsportmedailles in Nederland minder kosten dan in andere landen, is mede te danken aan de hoogwaardige sportinfrastructuur die ons land kenmerkt. Hoe het de breedtesport vergaat als die wordt losgekoppeld van de topsport, is een niet onbelangrijke kwestie. Te vrezen valt dat het steeds moeilijker zal worden om geld te vinden voor verenigingen en maatschappelijke sportprojecten, als die meer ontkoppeld raken van de aansprekende wereld van de topsport. Andersom luidt de vraag hoeveel belastingbetalende burgers nog over zullen hebben voor medailles, als ze de sportmogelijkheden voor hun kinderen zien wegwijnen. Het scheiden van top- en breedtesport lijkt tot slot op gespannen voet te staan met het belang dat in de studie *Nederland in de top 10* aan talentontwikkeling wordt gehecht.

Tegelijk is de werkelijkheid van alledag dat top- en breedtesport uit elkaar drijven. De belangen worden steeds groter, de discoursen anders. De vraag voor de aankomende jaren is dan ook hoe top- en breedtesport zinvol aan elkaar kunnen worden verbonden. Hoe moet een en ander organisatorisch vormgegeven worden, en hoe kan – in tijden van bezuinigingen – voorkomen worden dat er wordt geïnvesteerd in de top, terwijl er aan de basis wordt geknaagd? Zie daar de niet kinderachtige uitdagingen waarin een nieuwe lichte sportbestuurders (Bolhuis, Dielessen en Hendriks bij NOC*NSF; Opstelten en Tellings bij Olympisch Vuur) én een nieuw kabinet de aankomende jaren de tanden mogen zetten.

Koen Breedveld
Directeur WJH Mulier Instituut